

Helse- og omsorgsdepartementet

Postboks 8011 Dep
0030 OSLO

Vår ref: BHS/2013/1998/F00/&13 Deres ref: 13/1490 KTA/HJS- Lier 26.06.2013

Endringer i pasient- og brukerrettighetsloven - Rett til brukerstyrt personlig assistanse BPA

Lier kommunestyret har behandlet har behandlet lovforslaget og høringsnotatet i sitt møte 18. juni 2013, og avgir nedenstående høringsuttalelse:

- A. Lier kommune støtter hensikten med å organisere tjenester som brukerstyrt personlig assistanse (BPA), fordi det bidrar til at mennesker med funksjonstap og stort bistandsbehov, kan beholde styring over eget liv.
- B. Lier kommune mener at det er behov for å rettighetsfeste brukerstyrt personlig assistanse. Dagens pliktbestemmelse i helse- og omsorgsloven er ikke tilstrekkelig. Et grunnleggende prinsipp er – og bør fortsatt være – at kommunen tilbyr den/de tjenesten(e) som er best egnet for den enkelte bruker.
- C. Brukerstyrt personlig assistanse reiser både faglige og arbeidsrettslige problemstillinger. Organisasjonsformen gjør kommunens oppfølging og kontroll med kvalitet vanskelig og særlig ressurskrevende. Både brukere og assistenter kan bli satt i en sårbar situasjon, dersom brukerstyrt personlig assistanse blir en rettighet som kan kreves også i tilfeller hvor kommunen mener det ikke er et egnet tilbud. Dette gjelder særlig i de tilfeller der bruker selv ikke er i stand til å gjøre rede for sine behov og kravet om brukerstyrt personlig assistanse blir fremsatt av andre på brukers vegne.
- D. Dersom det innføres en rettighetsfesting støtter Lier kommune en avgrensning av en eventuell rettighetsfesting til å gjelde søkere med store og varige behov, men det bør ikke settes en grense på antallet timer. Ved å låse retten til brukerstyrt personlig assistanse til et absolutt timetall, vil beslutningen om tjenestetilbud kunne bli tatt uten tilstrekkelig skjønsmessig vurdering av brukerens situasjon. Det bør i stedet utformes veileder(e) for vurdering av hva som er et stort og varig behov.
- E. En eventuell rettighet må avgrenses slik at brukeren ikke får rett til mer brukerrettet tid med assistent målt i antall timer, enn brukeren ville fått om vedkommende mottok praktisk bistand av det ordinære kommunale tjenesteapparatet. Lier kommune går inn for at retten til brukerstyrt personlig assistanse blir avgrenset i forhold til nattjenester og tjenester som krever mer enn en tjenesteyter til stede.

- F. Forslaget slik det foreligger i høringsnotatet, vil - etter Lier kommunes vurderinger - innebære betydelige merkostnader for kommunene. Ved en eventuell gjennomføring må merkostnadene kompenseres gjennom statlig tilskudd.»

Rådmannens saksutredning:

Bakgrunn

I forbindelse med Stortingets behandling av Prop. L 91 Lov om kommunale helse- og omsorgstjenester med mer, fattet Stortinget følgende anmodningsvedtak:

Stortinget ber regjeringen utrede videre de økonomiske og administrative konsekvensene og raskt komme tilbake til Stortinget med et forslag om rettighetsfesting av brukerstyrt personlig assistanse for brukere med stort behov innen den samme økonomiske rammen som gjelder i dag.

Helse- og omsorgsdepartementet har utarbeidet forslag om lovhjemling av retten til å kunne få praktisk bistand og opplæring etter helse- og omsorgstjenesteloven § 3-2, organisert som brukerstyrt personlig assistanse (BPA). Bestemmelsen foreslås plassert som ny § 2 – 1 d i pasient- og brukerrettighetsloven. Forslag til lovtekst vedlegges.

Kommunene er invitert til å kommentere lovforslaget og høringsnotatet som er sendt ut. Høringsfristen er satt til 01.08.2013.

Høringsbrev og -notat ligger på departementets side:

<http://www.regjeringen.no/nb/dep/hod/dok/hoeringer.html?id=1904>

Som det fremgår av 1. tertialrapport tok rådmannen sikte på å utarbeide en høringsuttalelse i samarbeid med de øvrige kommunene i Vestregionen, og legge den frem som melding i første møte i 2. halvår. I og med at dette arbeidet ble ferdigstilt før kommunestyrets siste møte før ferien og i og med at høringsfristen utløper før neste møterunde, har rådmannen i samråd med ordføreren valgt å ettersende forslaget til høringsuttalelse.

Hovedinnholdet i lovforslaget

I utgangspunktet omfatter forslag til avtalefestet rett til brukerstyrt personlig assistanse ikke tjenester som krever mer enn 1 person og nattevakt., men forslaget inkluderer personer som har kontinuerlig behov for nattjenester eller bistand av flere tjenesteytere. Forslaget omfatter heller ikke tjenesten støttekontakt og brukere over 67 år. Ut over dette foreslås at alle brukere som får minst 32 timer praktisk bistand per uke får rett til å kreve praktisk bistand organisert som brukerstyrt personlig assistanse. I tillegg vil alle brukere med mindre enn 32 timer, men minst 25 timer praktisk bistand per uke, også ha rett til brukerstyrt personlig assistanse, så fremt kommunen ikke kan dokumentere at praktisk bistand i form av brukerstyrt personlig assistanse blir vesentlig dyrere for kommunen enn praktisk bistand organisert gjennom kommunal arbeidsledelse. Fylkesmannen gis myndighet til å overprøve kommunen.

Begrunnelsene for avgrensningene er i hovedsak knyttet til økonomi, og departementet mener at forslaget slik det er fremmet ikke vil gi merkostnader for kommunene. Kostnader til tjenester organisert som brukerstyrt personlig assistanse skal finansieres som del av kommunens ordinære rammer. Dersom utgiftene overstiger et gitt innslagspunkt kan kommunen søke refusjon fra toppfinansieringsordningen for ressurskrevende tjenester.

Retten til å kunne få praktisk bistand og opplæring organisert som brukerstyrt personlig assistanse skal virke i tillegg til helse og omsorgstjenestelovens § 3 – 8. Det vil si at kommunen skal vurdere om tjenestene til brukere som faller utenfor rettighetsbestemmelsen, bør organiseres som brukerstyrt personlig assistanse.

Generelle betraktninger

I dag har kommunen en plikt¹ til å tilby brukerstyrt personlig assistanse som et alternativ eller supplement til helse- og omsorgstjenester gitt av kommunen. Det er kommunen som sammen med bruker vurderer om bruker kan nyttiggjøre seg en slik organisering. Brukerstyrt personlig assistanse er beregnet for personer med omfattende funksjonsnedsettelse. Målet er å bidra til at brukeren får et aktivt og mest mulig uavhengig liv til tross for funksjonsnedsettelsen.

Et sentralt prinsipp er at organiseringen er brukerstyrt. Brukeren selv, eventuelt med noe hjelp, er arbeidsleder for sine personlige assistenter. Dermed kan bruker selv innenfor rammen av vedtaket avgjøre hva assistentens oppgaver skal være, og til hvilke tider assistansen skal ytes. Lier kommunes erfaringer at brukerstyrt personlig assistanse fungerer godt og etter intensjonen der hvor bruker selv er i stand til å være arbeidsleder. Når bruker enten ikke er i stand til å være arbeidsleder selv, eller ikke ønsker denne oppgaven, kreves det dialog og en grundig vurdering av brukers nettverk for å få ordningen til å fungere. Disse brukerne kan være i en sårbar posisjon, og Lier kommune ønsker at tjenestene utformes med henblikk på brukers helhetssituasjon.

Lier kommunes erfaring er at brukerstyrt personlig assistanse bidrar til at personer med varig bistandsbehov som kan nyttiggjøre seg og ivareta kravene til organisasjonsformen, får mer styring over eget liv. For mange brukere representerer dette økt livskvalitet gjennom selvstendighet og mer forutsigbarhet, til tross for funksjonsnedsettelse og stort behov for bistand.

Forslaget innebærer at brukere som omfattes av lovforslaget, vil få rett til å kreve at deres tilbud gis som BPA, uavhengig av kommunens vurdering av om BPA er et hensiktsmessig tilbud for den aktuelle brukeren. Vestregionen er bekymret for praktiseringen av ordningen, dersom brukere gis rett til BPA uten kommunens vurdering av om ordningen er egnet for ham eller henne. Spesielt knyttes det bekymring til ivaretagelsen av arbeidsgiveransvaret for assistentene, og for kvaliteten i tjenesten som kommunen etter loven bærer det fulle juridiske ansvaret for, når kommunen selv ikke kan avgjøre om brukerstyrt personlig assistanse er en riktig og forsvarlig måte å organisere tjenestetilbudet på.

Avgrensninger av rettigheten

Behovsomsfang

I lovforslaget er ”stort behov” definert som tjenesteomfang på 32 timer eller mer per uke. I høringsnotatet viser departementet til at ”tilgjengelig kunnskap viser at bruker må ha et behov for praktisk bistand med et omfang på 25 – 32 timer per uke for at kommunen ikke skal påføres ekstra kostnader ved å måtte organisere tjenesten som BPA». Forslaget tar ikke hensyn til boform eller øvrige behov for nødvendig kompetanse og tjenestetilbud.

¹ Lov om helse og omsorgstjenester §3-8

En kobling mot vedtakstimer gir store utfordringer i forhold til kommuner som praktiserer tjenestebeskrivende vedtak. Tidsbruken estimeres, men varierer ut fra brukers behov. I høringsnotatet viser en analyse av IPLOS² at dagens timefestede BPA-vedtak i gjennomsnitt utløser dobbelt så mange timer som det som gjennomføres ut fra kommunens tjenestebeskrivende vedtak.

Lier kommune støtter en avgrensning av en eventuell rettighetsfesting til å gjelde søkere med store og varige behov, men det bør ikke settes en grense på antallet timer. Det bør i stedet utformes veileder(e) for vurdering av hva som er et stort og varig behov. Rettigheten må avgrenses slik at brukeren ikke får rett til mer brukerrettet tid med assistent målt i antall timer, enn brukeren ville fått om vedkommende mottok praktisk bistand av det ordinære kommunale tjenesteapparatet.

Støttekontakt

Forslaget viderefører prinsippene i dagens pliktbestemmelse i helse og omsorgstjenesteloven § 3-8, slik at rett til brukerstyrt personlig assistanse avgrenses til helse- og omsorgstjenester som gis i form av praktisk bistand og opplæring. Dette medfører at rettighetsbestemmelsen ikke vil omfatte støttekontakt. Departementet begrunner avgrensningen med at en time støttekontakt i gjennomsnitt er billigere enn en time praktisk bistand, og at støttekontakttimer konvertert til praktisk bistand organisert som brukerstyrt personlig assistanse vil bryte med Stortingets føringer om å holde seg innenfor dagens økonomiske ramme.

Lier kommune deler departementets holdning om at brukerstyrt personlig assistanse ikke skal omfatte støttekontakt. Fritidsbehov vil normalt dekkes gjennom støttekontakt, som har en annen økonomisk ramme enn tjenester organisert som brukerstyrt personlig assistanse. Kommuner tildeler som regel også en fast kostnadsdekning for aktiviteter med støttekontakt. Høringsnotatet sier ikke noe om de uenigheter som har fremkommet rundt kostnadsdekning for fritidsaktiviteter innenfor et vedtak om brukerstyrt personlig assistanse. Lier kommune antar derfor at departementet ikke anser slike kostnader som del av en BPA-ordning, da kostnadene i motsatt fall burde vært med i redegjørelsene for de økonomiske konsekvensene for rettighetsfestingen.

Alder, nattjenester og flere tjenesteytere

Videre avgrenses rettigheten til personer under 67 år. Også denne grensen er tatt inn som følge av Stortingets økonomiske føringer. Med den forventede demografiske utviklingen for aldersgruppen over 67 år, vil antallet med rett til brukerstyrt personlig assistanse stige betydelig dersom denne gruppen inkluderes.

Et sentralt siktemål ved en eventuell rettighetsfesting må være å sikre et regelverk som er mest mulig forståelig og enkelt å forholde seg til både for den enkelte bruker og for kommunene som skal håndtere ordningen. I avsnitt to i lovteksten heter det: *Retten gjelder personer under 67 år. Den omfatter ikke tjenester som krever mer enn én tjenesteyter til stede, eller nattjenester.* Videre i avsnitt fem står det: *Brukere med kontinuerlig behov for nattjenester eller flere tjenesteytere har rett til å få dette organisert som BPA.*

En lovtekst som i en setning slår fast at retten til brukerstyrt personlig assistanse ikke gjelder nattjenester eller tjenester som krever mer enn en tjenesteyter til stede, for så i en senere

² IPLOS er et nasjonalt helseregister som danner grunnlag for nasjonal statistikk for pleie- og omsorgssektoren.

setning å si at brukere med behov for nattjenester eller flere tjenesteytere har rett til brukerstyrt personlig assistanse, kan vanskelig oppfattes som et enkelt og forståelig regelverk. Uklarheten rundt nattjenester og flere tjenesteytere blir ytterligere forsterket av de forutgående drøftinger i høringsnotatet, som nesten konsekvent forholder seg til at slike tjenester ikke skal omfattes av retten til brukerstyrt personlig assistanse. Unntaket finnes i høringsnotatet pkt 6.4, hvor det i siste setning på side 21, og første avsnitt på side 22, gjøres forsøk på å begrunne hvorfor brukere med nattjenester og flere tjenesteytere likevel kan ha rett til brukerstyrt personlig assistanse. Lier kommune har valgt å forholde seg til notatets hovedsignal, nemlig at retten til brukerstyrt personlig assistanse foreslås avgrenset i forhold til nattjenester og tjenester som krever mer enn en tjenesteyter til stede.

Brukere som ikke kan ivareta egne interesser.

Gjennom rundskriv I-15/2005 ble muligheten for å få praktisk bistand organisert som brukerstyrt personlig assistanse også åpnet for brukere som ikke selv er i stand til å ta stilling til om de ønsker tjenesten organisert slik, eller kan være arbeidsleder selv. I disse tilfeller er det som regel nærstående som i kraft av et hjelpevergemandat foretar slike avgjørelser på vegne av bruker. Brukerstyrt personlig assistanse medfører at tjenestene utføres på en arena der offentlige fagfolk i mye mindre grad er til stede enn dersom tjenestene ytes på tradisjonell måte. Så lenge bruker selv har evne til å ta stilling og gi uttrykk for sine behov vil dette sjelden være problematisk. Man må kunne ta utgangspunkt i at en bruker selv vet hva som gagnar henne.

Men der bruker ikke har slike evner vil det tilligge hjelpeverge å bestemme om bruker skal ha sine tjenester organisert som brukerstyrt personlig assistanse eller på tradisjonelt vis. Dette medfører et etisk dilemma: kan en ta utgangspunkt i at hjelpevergen vet hva som er brukers ønske eller brukers beste? Er det per definisjon riktig at nære pårørende, uten helsefaglig kompetanse, kan bestemme at brukere tas inn i en lukket arena selv om dette ut fra et faglig synspunkt ikke er ønskelig, og uten at det offentlige kan motsette seg? I slike tilfeller vil en ubetinget rett til brukerstyrt personlig assistanse, slik det legges opp til i lovforslaget, snarere kunne medføre en svekkelse av rettssikkerheten for bruker.

Lier kommune mener derfor at en eventuell rettighetsfesting må begrenses til brukere som selv kan vurdere og formulere sine behov. Dette betyr ikke at brukerstyrt personlig assistanse skal utelukkes for grupper som ikke har disse kognitive evner. Også uten rettighetsfesting er det allerede i dag mange som mottar sine tjenester organisert som brukerstyrt personlig assistanse.

Kvalitet og innhold

Kommunene har ansvar for, og skal til enhver tid ha kontroll med, kvalitet og faglig forsvarlighet på tjenestene uavhengig av hvordan disse er organisert og hvem som leverer dem.

Tjenester organisert som brukerstyrt personlig assistanse reiser både faglige og arbeidsrettslige problemstillinger. Brukerstyrt personlig assistanse som organisasjonsform der arbeidsleder selv kan drifte sine ordninger gjør kommunens oppfølging og kontroll med kvalitet vanskeligere og mer ressurskrevende.

Innsynsretten er mer begrenset enn den er for andre kommunale pleie- og omsorgstjenester når bruker selv (eller andre på vegne av bruker) disponerer sine tildelte ressurser. Selv gjennom

gode avtaler er kommunenes oppfølging og kontroll prisgitt åpenhet hos både brukere/arbeidsledere, assistenter og arbeidsgivere. Utfordringen er spesielt stor der andre enn kommunen er arbeidsgiver for ansatte som yter tjenester organisert som brukerstyrt personlig assistanse, og især dersom brukeren selv er arbeidsgiver. Dette gjelder både sikring av god kvalitet og forsvarlighet på brukers tjenester, gode arbeidsvilkår for assistentene og kommunens ansvar for at ordningen benyttes i forhold til intensjonen. Selv med dagens ordning er dette arbeidet omfattende for kommunene. I Sverige, som har lang erfaring med brukerstyrt personlig assistanse, er det avdekket mye fusk med bruk av ordningen. Lier kommune har også tilfeller der det er avdekket fusk ved at ordningen brukes til andre oppgaver og økonomisk mislighold.

Kommunene må ha kontroll over egne ressurser og mulighet for å disponere disse på en måte som sikrer at *alle* brukere får dekket sine behov med et faglig forsvarlig tilbud. En prioritering av enkelte brukergrupper kan bryte med prinsippet om likhet, og gi reduserte tjenester til andre brukergrupper. En rettighetsfesting av brukerstyrt personlig assistanse, vil redusere kommunens mulighet for å ivareta disse hensyn.

Dagens lovgivning gjør at kommunene kan tilby andre tjenester i stedet for brukerstyrt personlig assistanse der brukere ikke selv er/vil være i stand til å ivareta rollen som arbeidsleder, og mulighet for styring med hvem som kan være arbeidsgiver. Ved vurdering av egnethet, kan kommunen så langt som mulig unngå situasjoner som beskrevet over. Dette gir kommunene mulighet for å sikre kvalitet, forsvarlighet og arbeidsvilkår. Rettighetsfesting av brukerstyrt personlig assistanse vil frata kommunene muligheten for å gjøre slike vurderinger i forhold til brukere som omfattes av lovforslaget. Det kan også sette brukere som ikke er egnet til å ha tjenester organisert som brukerstyrt personlig assistanse i en vanskelig og sårbar situasjon. Tilsvarende gjelder for assistenter i slike ordninger.

Økonomiske konsekvenser

Stortinget har i sitt anmodningsvedtak bedt om at en rettighetsfesting av brukerstyrt personlig assistanse innenfor den samme økonomiske rammen som gjelder i dag. Ved en rettighetsfesting innenfor dagens økonomiske ramme, må rettigheten forstås slik at personer med behov for praktisk bistand skal ha rett til å konvertere antall tildelte timer brukerrettet tid direkte til et tilsvarende antall timer organisert som brukerstyrt personlig assistanse. Rettigheten må avgrenses slik at brukeren ikke får rett til mer brukerrettet tid med assistent målt i antall timer, enn brukeren ville fått om vedkommende mottok praktisk bistand av det ordinære kommunale tjenesteapparatet.

Antall brukere med tjenester organisert som brukerstyrt personlig assistanse har økt kraftig gjennom de siste 10–12 årene, uten rettighetsfesting. I 2000 var det på landsbasis 680 brukere, i 2011 var antallet økt til over 2900. Dette tilsvarer ca. 7,5 % av alle brukere med vedtak om praktisk bistand. Økingen er i snitt ca. 13 % per år. Det antas at økningen er dempet noe til ca. 10 % per år de siste årene. Dette er likevel en markant vekst i antall brukere, og høyere enn for andre helse- og omsorgstjenester.

Kommunenes kostnader til tjenester organisert som brukerstyrt personlig assistanse har de senere årene økt betydelig. I Lier kommune har kostnadene til tjenester organisert som brukerstyrt personlig assistanse, økt fra 5,3 mill. kroner i 2005 til 18,5 mill. kroner i 2012.

Spesielle kjennetegn ved å organisere som brukerstyrt personlig assistanse gjør at kostnadene blir høyere enn for andre kommunale helse- og omsorgstjenester. Isolert sett fremstår brukerstyrt personlig assistanse som en rimelig tjeneste time for time på grunn av en lavere timepris. Når totalkostnaden beregnes og sammenlignes med andre tjenester er likevel merkostnaden betydelig.³ Merkostnaden skyldes blant annet følgende forhold:

- Alle timer leveres en til en, mellom bruker og tjenesteyter.
- Oppmøte ved korte oppdrag lønnes med minst to timer, uavhengig av om oppdraget er kortere. Ved innvilget brukerstyrt personlig assistanse er det derfor mest hensiktsmessig å tilby sammenhengende tjeneste over et visst antall timer per dag/døgn, selv om behovet er korte oppdrag flere ganger per dag/døgn. Det er ingen mulighet for å maksimere utnyttelsen av ressurser ved at hver ansatt kan bistå flere brukere over samme tidsperiode, slik det er i øvrige ambulerende tjenester. Resultatet er at en del brukere får tildelt flere timer ved å organisere tjenestene som brukerstyrt personlig assistanse enn om tjenesten ble gitt som ordinær praktisk bistand.

Mange brukere som i dag har over 32 timer per uke bor i tilrettelagte botilbud der fleksibel bruk av personalressurser i døgnkontinuerlig turnus er en av forutsetningene for dagens økonomiske driftsramme. Dersom disse brukerne får tjenestetilbudet organisert som BPA, vil dette medføre økte driftskostnader fordi kommunen mister muligheten til fleksibel bruk av personell-ressursene. Avgrensning av rettigheten til BPA ut fra mengde bistandsbehov vil derfor ikke vær egnet til å sikre at kommunen kan oppfylle rettighetsfestet BPA innenfor dagens økonomiske ramme.

Ordningen medfører økt ressursbruk til kontroll og oppfølging enn ved andre helse- og omsorgstjenester. Skal kommunen ivareta sitt ansvar for internkontroll på en forsvarlig måte, må det settes av økonomiske ressurser. Det er mer økonomisk lønnsomt for kommunen å organisere tjenestetilbudet på en tradisjonell måte, på grunn av stordriftsfordeler, egne og etablerte kvalitetssystem etc.

En rettighetsfesting/utvidelse av ordningen vil vanskelig kunne gjennomføres innenfor dagens kostnadsramme. Det er brukere med store behov som i lovforslaget gis rett til brukerstyrt personlig assistanse. Det er samtidig i stor grad disse brukerne som i dag har andre helse- og omsorgstjenester som dekker behovet for hjelp, men uten 1:1 bemanning. Ved en rettighetsfesting vil disse ha rett til at tjenestene organiseres som brukerstyrt personlig assistanse med de økonomiske konsekvenser dette medfører.

Behov for unntaksbestemmelser

Slik lovforslaget fremstår i høringsdokumentene, er retten til å få organisert praktiske tjenester som brukerstyrt personlig assistanse tilnærmet ubetinget, dersom man faller innenfor de gruppene lovforslaget tilgodeser. En organisering av tjenester som brukerstyrt personlig assistanse medfører at ikke bare selve tjenestene, men også disponeringen av offentlige ressurser foregår innenfor relativt lukkede arenaer. Da lovforslaget spesielt gjelder brukere med store behov vil omfanget av disse ressursene være betydelige.

³ Helse- og omsorgsdepartementet: *Kostnadsberegning av utvidet bruk av brukerstyrt personlig assistanse*, 27.mai 2011, kap 7).

Den svenske regjeringen utga i 2012 rapporten «Åtgärder mot fusk och felaktigheter med assistansersättning» etter at det ble avdekket omfattende svindel og andre uregelmessigheter med BPA-ordninger. Det ble bl.a. avdekket overforbruk av timer, da det offentlige grunnet ordningenes lukkede karakter ikke fikk innsyn i det reelle hjelpebehovet. Videre ble avdekket ansettelse og utnyttelse av sårbare grupper som utlendinger og asylsøkere, bruk av assistenter til oppgaver som faller utenfor hva de offentlige skal yte av tjenester som for eksempel oppussing, rydding for andre familiemedlemmer, barnepass for ikke-brukere og lignende, samt oppføring av timer på familiemedlemmer av bruker som ikke jobbet som assistent. Også i Norge har man allerede sett eksempler på at ordningenes lukkede karakter åpner for lovovertridelser som er vanskelige å avdekke for kommunen. Det vises i denne sammenheng til Arbeidstilsynets rapport 2010/25859. Enkelte leverandører av «BPA-tjenester» setter i tillegg svært store begrensninger til kommunenes muligheter for innsyn i hvordan ordningene administreres. Dette gjør systemene svært sårbare for misbruk.

En eventuell rettighetsfesting av brukerstyrt personlig assistanse bør derfor gi kommunene anledning til å kreve at retten til å ha tjenestene organisert slik kan tilbaketrekkes. Et slikt tiltak ville være et enkeltvedtak, og kommunens berettigelse for dette ville dermed kunne prøves for fylkesmannen. Et slikt punkt i loven kunne omfatte alle saklige grunner som kan tilsi at tjenestene ikke bør organiseres som brukerstyrt personlig assistanse.

Høringsuttalelsen oversendes herved.

Med vennlig hilsen

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Bjørn Harry Støle', is written over the typed name and title.

Bjørn Harry Støle
Kommunalsjef